

Sikereket arat a könnyűipar

Gazdag program kedden is — Szakmai napok, sajtótájékoztatók — Divatparádé

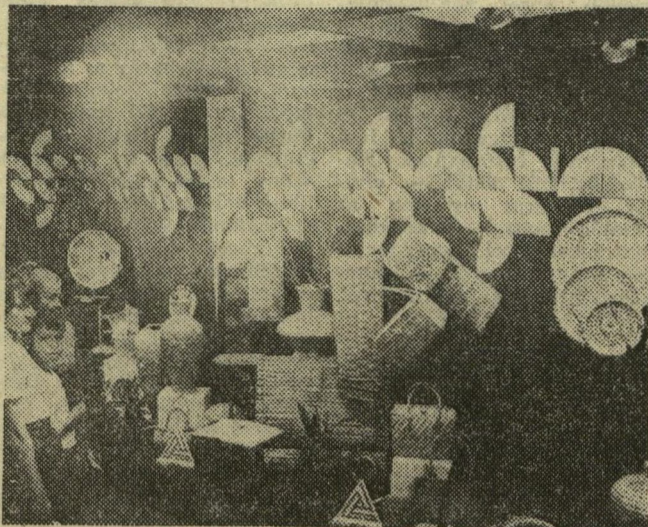
A Szegedi Ipari Vásár továbbra is a közönség érdeklődésének középpontjában maradt, a hétfő esti vihar nem tett kárt a kiállítási területen. A könnyűipar méltán aratott nagy sikert, hiszen sok az újdonság. A vásárt látogató emberek azt keresik, hogy milyen lesz a divat, s a bemutatott újszerű cikkeket vajon megtalálják-e majd az üzletekben. A kiállító cégek, a gyártó vállalatok azt mondják, hogy nem csupán rajtuk múlik, hanem a kereskedelemin képviselőin is. A termelők gyártanak és gyorsan lépnek, csak rendeljenek tőlük.

A látogatók, elsősorban a hölgyek, a szakiskola udvarában levő G pavilont keresik. Ott található a textilipar bemutatója. A Szegedi Ruhagyár dínyertes öltönyeit, szabadió-ruhát a férfiaknak ajánlják, de a lengyel kiállító a lányoknak és asszonyoknak kínál szép fazonú ruhákat. Az A pavilonban mutatkozik be a cipőipar több vállalata. A szegedi Április 4. Cipőipari Szövetkezet valóban új modellekkel jelentkezett, a szegedi Bórdíszműipari Szövetkezet szép női táskákat mutat be. A marifüji Tisza Cipőipari Vállalat ajánlatai között elsősorban a sportcipők dominálnak. Varró Agnes, a gyár képviselője elmondta, hogy a szegedi vásáron való megjelenésüket értékesnek tekintik.

Külön is méltatást érdemelnek a háziipari szövetkezetek igen értékes termékeit. Szomszédos megyékből jöttek a békésszentandrási szőnyegszövők, csomózott perzsákkal, torontálakkal, s egyes technikával készült faliszőnyegeikkel. A tápécsakat már aligha lehet jelzőkkel ellátni, hiszen ország-világ előtt ismeretesek szép képzőműveik. Bernula Mihály elnök, arról adott tájékoztatást, hogy az OKISZ '80 pályázaton öt termékük nyerte el a „Kiváló áru” megkülönböztető kitüntetést; a fonott lakáslegészítők, a fonott divatszatyrok, a szövött divatszatyrok, a szövött lakáslegészítők és a napozógépek.

A szakmai napok és sajtótájékoztatók folytatódtak tegnap, kedden is. Külön is említést érdemel a magyar-jugoszláv gazdasági, kereskedelmi és termelési kapcsolatok bővítését szolgáló szakmai programok közül az építőipar szakterülete. A hazai építő- és építőanyag-ipar 12 szervezete találkozott jugoszláv partnereivel, hogy tovább folytassa azokat a tárgyalásokat, amelyekre 1977-ben és 1978-ban elkezdtek. Tegnap dr. Boldizsár Sándornak, a CSOMIEP igazgatójának vezetésével folytatók a megbeszélések. Kitént, hogy a két ország közötti együttműködésben szerepet kaphat a közös vállalkozások bővítése, a termékfeldolgozások kapcsolata, az ipari kooperáció, a határ menti árucserre és a harmadik piacon történő közös fellépés.

Amíg sajtótájékoztatókat tartottak a kiállító, a vásárra látogatót Szabó Sándornak, a megyei tanács elnökének kíséretében dr. Kolláth György, a Minisztertanács Tanács Hivatalának fősztályvezető-helyettese és Mór László, a Minisztertanács Tanács Hivatalának munkatársa is, akiket dr. Csikós Ferenc, a szegedi városi tanács vb titkára, a vásár igazgató tanácsának elnöke fogadott, és bemutatta a vendégeknek

A Tápéi Háziipari Szövetkezet nagy elismerést, kapott kiállításának egyik részlete

a kiállítást. A vendégek kíséretében volt dr. Petrik István, a megyei tanács elnökének általános helyettese és Farsang Lászlóné dr., a tanács kereskedelmi osztályának vezetője is. Tegnap, kedden este két nemzetközi eseményre is sor került. Dr. Csikós Ferenc lengyelországi testvérvárosunk kiállítóinak képviselőit fogadta, és Lengyelország nemzeti ünnepe alkalmából pohárköszöntőt mondott barátaink tiszteletére. A finnországi testvérváros kiállítóinak vezetője, Perti Niinistö igazgató elköszönt a szegedi vásár vezetőitől, s igen nagy örömmel nyugtázta sikeres bemutatkozását. Dr. Csikós Ferenc megköszönte részvételüket, s annak a reménynek adott kifejezést, hogy finn barátaink ezután is eljönnek a szegedi vásárra, ahol kialakul a testvérvárosok találkozója, bemutatkozása.

Az idegenforgalomban is érdekelt szegedi Volán utazási iroda és a MALÉV között a vásárrnyitás másnapján írták alá azt az együttműködési szerződést, amely egy új szolgáltatás révén az eddiginél jobban bekapcsolja a megyét az ország idegenforgalmi vérkeringésébe. A megállapodásról — melynek technikai feltételeit körülbelül egy hónap alatt teremtik meg — tegnap délelőtt dr. Benedek Tibor, a 10-es Volán igazgatóhelyettese és Nádor Ferenc, a világ 242 légitársaságának világszerte elterjedt hálózat (a szervezet francia elnevezéséből származó rövidítéssel: a SITA) magyarországi igazgatója tartott sajtótájékoztatót.

Az új szolgáltatási forma lehetővé teszi, hogy a szegedi Volán-iroda egyelőre közvetlen telefon-, később esetleg terminálkapcsolattal része legyen az egész világot behálózó utastájékoztató, helyfoglaló rendszernek. Ha tehát valaki egy meghatározott napon a világ bármelyik légitársaságának vállalatának járatát felől érdeklődik, vagy meghatározott úticélját közli az iroda dolgozóival, akkor csupán annyi ideig kell várnia, amíg a budapesti SITA-központ terminálján megjelennek a lehetséges variációk. S ez az idő három másodperc! Az alkalmas járat kiválasztása után újabb három másodpercere van szükség a helyfoglalást igazoló kódszám megjelenéséhez.

A Volán és a MALÉV közti újfajta kapcsolat más előnyökkel is jár. A nemzetközi tarifarendszer, s ezen belül a különféle utazási kedvezmények gyors változásai következtében a

MALÉV budapesti irodájánál váltott jegyeket az utasoknál eddig esetenként kevesebbet kellett fizetniük, mintha a vidéki utazási irodáknál váltották volna meg azokat. (Az ok: a vidéki irodák „naprakész” tájékoztatása megoldatlan volt.) Most a közvetlen kapcsolat arra is módot ad, hogy a szegedi Volán-irodában váltott repülőjegyekre vonatkozzanak a kedvezmények. Könnyebb lesz ezentúl azoknak a dolga, akik a MALÉV Air Tours városnéző túráira, üdülőtúráira, hosszabb társasutazásaira szeretnének jelentkezni: a választást, a jelentkezést segítik a Volán-iroda dolgozói. A kezdeményezést örömmel üdvözlötték a Csongrád megyében működő s az idegenforgalomban érdekelt vállalatok képviselői is, akiket szintén meghívtak a tájékoztatóra, s amelyen a megyei pártbizottságot Horváth Gyula, a városi pártbizottságot dr. Csonka István osztályvezető képviselte.

Két sajtótájékoztatót is tartottak a magyar kiállítóknak, Szegeden, a Sajtóház klubjában. Az Alagi Állami Tangazdaság ipari üzemének képviselői a többi között a Farmer teherautánjutó családot mutatták be; ezek után köthető, teherszállításra alkalmas berendezések, melyek három változatban készülnek. Az AUTOKER Vállalat forgalmazza ezt a terméket. Másik újdonságuk a háztáji gazdaságokban előállított italok palackozását lehetővé tevő berendezés.

A másik sajtótájékoztatót a Ceglédi Vasipari, Elektromos és Műszerész Ktsz szakemberei tartották. Ők fényreklámtáblákat és folyadékszóró berendezéseiket ismertették.

Ma, szerdán újabb színesült a vásár, mert a zenés divatbemutatót nem csupán a Marx téri területen tartanak, hanem a technikai udvari részen is, a G pavilon mellett az OKISZ Labor mutatja be a jugoszláv, a szekszárdi divatszabók a Dél-nyugat-nyugati korszakok modelljeit.

Különleges cementet gyártanak

Különleges minőségű cementet gyárt a Ferihegyi repülőtér kifutópályáinak betonozásához a Hejőcsabai Cementgyár.

A különleges minőségű cement gyártása nagyobb odafigyelést, gondosabb munkát kíván a legmagyobb és egyik legkorszerűbb hazai cementgyár technológiájának

A fegyelem oldalai

Felelgetős párbeszédet folytat arról, hogy elegendő-e, ha valaki minden munkát elvégez, amit rábíznak. Miért lehet erről egyáltalán vitatkozni? Első szóra azt kellene mondanunk, ennyi föltétlenül szükséges, és ennyi elegendő is ahhoz, hogy bérét megkapja, mert ha nem lenne elég, akkor eleve többet kellett volna rábízni. Ha így nézzük, mindenféle vitát elhessenhetünk jó messzire. Kalkulálni kell tudni, nem vitatkozni. Ha ötszáz sóprúnyvet farag ki valaki, és hatszáz kellene, hogy megérje, akkor is kevés a vita, inkább mérni kell, lehet-e százzal többet faragni ugyanavval a géppel ugyanabból a fából, vagy nem lehet.

Közérlő nézve másképpen látszik sok minden. (Csak az észbeli játék kedvéért lovagolok a sóprúnyélen, természetesen nem a szegedi sóprúnygyár valós problémáiról van szó). Előfordulhat, hogy ötszáz helyett ezret is faraghat valaki, de az ötszázat se lehet eladni. Az is megeshet, hogy meg tudja duplázni a teljesítményét, de görbe lesz a nyél, vagy eltörik, ha szögletet ütnek a végébe. És ha nem is sóprúnyvet gyártani csinálták a gépet, hanem fogpiszkálóra gondoltak, csak időközben megbútykolták egy kicsit? Száz emberből kilencven azt mondaná, hagyjuk, ne gabalyodjunk bele, mert soha nem jövünk ki belőle ép ésszel. Annyi ága-boga van, amennyit csak akarunk, sőt néha annál is több. A dolgozó is mondatja, hogy hagyják békén, mert neki ennyi is elég, és ha nem hagyják, ennyi se lesz. Neki különben is az a dolga, hogy bejőjön, itt legyen, és időben hazamenjen, mert otthon várja az a munka, amiből pénz lesz. Aki azt hiszi, ezt a szempontot nem érdemes figyelembe venni, az is nagyon téved.

A valóságban nem lehet annyira leegyszerűsíteni semmit, hogy száz ágból csak egyet nézzünk, most el kell szakadnunk a valóságtól egy kicsit, hogy azt az egyet jobban lássuk. Igen sokszor nem az a gond, hogyan lehetne ötszázról hatszáz, hanem az, hogyan lehetne olyan az az ötszáz, amilyennek lennie kell. Ebbe lehet csak igazán belezabalyodni! Vagy abba, ha fejébe venné valaki, hogy végigjárja az utat, hol maradt gusztagustalanul szőrös a malac potója, mielőtt megfőzték, bepaprikázták, boltba vitték és pultra kitéték. Ki mulasztott? Nyilván az, aki nem kopasztotta meg rendszeren. De miért főzte meg a másik, ha látja, hogy szőrös, miért tette rá a paprikát a harmadik, miért rakta lédába a negyedik, és miért nem küldte vissza a boltból az ötödik? Hol van az az ember, akinek mondhatnám, kérem tisztelettel, ezt egye meg maga! Ilyen ember, ebben a bonyolult mechanizmusban, azt hiszem, nincsen. Mint ahogy azt sikerült kideríteni, miért ázik be valójában a tető.

Felelőtlen felelősök korát éljük még mindig. Mintha örökös biztosításuk lenne minden görbítésünk-kocancásunk állami vagy vállalati kifizetésére. Egymásnak megy két autót? Megállapítják, hogy bal eset nem történt, és fizet a biztosító. Jó, hogy fizet, mert ez a cég ezért van, és nem a magáéból fizet. De miért a vállalat fizet — és melyik fizessen — ha beázik a tető? Rosszul rakták föl a szigete-

lőt? Ki rakta föl rosszul? Eleve rossz a portéka? Ki csinálta rosszul? Megint ott vagyunk az őserdő közepén, sötét éjszakában, és nem látunk se jobbra, se balra. Orvosság az lehetne, mondjuk „3 minidig, hogy meg kéne szigorítani mindenütt az ellenőrzést. De hogyan? Ahol eddig tíz ember ellenőrzött, tegyünk oda húszat? Minden ember mellé állítsunk két zsanárt? Mindenütt emlegetik, hogy kevés a munkaerő, és ott a legkevesebb, ahol dolgozni kell. Ebből vegyünk el ellenőrt?

Meggyőződéseim teljes nyomtatékával mondom, hogy az emberek nagyobbik fele tiszteségesen dolgozik, ha hagyják. Közöttük fokozni az ellenőrzést főleges lenne. Piszkáljuk inkább jobban azt a néhányat, amelyik belerondít mindig a saját munkájába, vagy a máséba is? Az ő kedvéért se vennék föl több minőségű ellenőrt. Nem is győzném meg őket kenetes beszéddel, hogy dolgozzanak jól, mert nemzetgazdasági istencsapás a trehány munka. Elküldeni? Azt nem lehet, mert nem kapunk helyette mást. Nem is küldene el. Csak annyit fizetnék, amennyit megér a munkája, egy fillérrel se többet. Erőt veit rajtam a romantikus szemlélet, mondja erre akármelyik művezető, mert nem lehet sorozatgyártásnál mindig megállapítani, ki a trehány. Dehogyan lehet! A szomszéd melós azonnal megmondja, hiszen ő keresi meg helyette is a pénzt. Nem is az ellenőrzéssel van tehát baj, hanem avval, hogy nem azt hallgatjuk meg, aki legjobban ellenőriz.

Gyárigazgatóval beszélgettünk a napokban. Olyannal, aki belefújta a szondába, és belenyúl a munkakönyves fiókba, ha rosszul sikerül a fújás. Azt mondja, azért meri megtenni, mert őt még soha nem láthatta senki, hogy fél kupica akármit is ivott volna gyáron belül. Erkölcsei alapja van rá, hogy rendet tartson. Ha bemeleg valaki hozzá, és kér, félíg soha nem intézi el az ügyét. Felmunkát ő se fogad el, nem is végezhet tehát. Megkérdeztem, mi lesz azzal, akinek rosszul szót a szonda. Kitért karokkal várja a másik gyár, netán többet is fizet neki. Ott talán nem baj, hogy iszik, és rosszul dolgozik? Bajnak baj, de nem úgy fogják föl.

Az lenne a legjobb, ha egyezsége tudnánk lépni, és sehol nem becsúlnék meg, aki a munkájában nem becsúli meg magát. Nem azt mondom, hogy ne vegye föl a másik gyár, akit innen kibocsátottak, mert nehéz megmondani, hány bélyeg sülné rá az emberekre aias bosszúból is, és soha le nem kopna. Ha botlik valaki egyszer vagy kétszer, következményeit jassa, de ne az átkát! Az igazgató is azt mondja, ő is fölvenné, akit a másik gyár elküldött, de rögtön közölné vele, egyetlen napig nem maradhat, ha nem végzi el rendszeren a munkáját, vagy ha iszik. És soha nem fizetne többet, mint amit a munkája ér. Miért? Mert nem sértheti meg azokat, akik rendszeren dolgoznak.

Ez az igazgató ritkán ellenőriz, de akkor erősen. Ha hibát talál, mindig a végére jár, és minden ügyet lezár. Nem panaszkodik, hogy nincs munkaerő, mert aki dolgozni szeret, nem szívesen megy máshová.

Horváth Dezső

Tájékoztató

A mezőgazdasági termelési kölcsönökről

Élénkül a kistermelők érdeklődése a mezőgazdasági hitelek iránt. Az OTP illethez tájékoztatást adtak a jelenleg érvényben levő és újabb elemekkel bővített hitel feltételekről.

A fennálló rendelkezés szerint kölcsönt igényelhet minden olyan személy, aki mezőgazdasági művelésre alkalmas földterülettel — háztáji, kert, udvar, bérlembény — rendelkezik, és azt növénytermesztéssel vagy állattartással kívánja hasznosítani.

A rendelkezés részleteiben meghatározza azt is, hogy milyen célra vehető igénybe kölcsön, egyebek között például a zöldségtermesztésre, gyümölcsös telepítésére, állattartásra, takarmánybeszerzésre, gazdasági épületek felújítására, korszerűsítésére.

A kölcsön mértékét a rendelkezések az alábbiakban szabályozták: a kölcsön önelátás céljából szolgáló mezőgazdasági termelésre legfeljebb 15 ezer forintig, lejárt a megtérülés, valamint az igénylő havi jövedelmének figyelembevételével legfeljebb öt évig terjedhet. Kamata évi 8 százalék. Mezőgazdasági kisgép beszerzésekor — amennyiben a vásárlás állami vagy szövetkezeti szervnél történik — a vételár 80 százalékáig, legfeljebb 50 ezer forintig terjed, maximum 5 éves lejáratú kölcsön igényelhető. A kamat évi 8 százalék. A kisgazdaság és a nagyüzem kooperációjának elősegítésére a szer-

ződést kötő ártermelő kisgazdaságok részére kedvezményes feltétellel ad kölcsönt az OTP. A hitelcélok igen változatosak.

A kölcsön fedezetéről is intézkedtek, a kölcsönigénylő, illetve házastársa együttes jövedelmének háromszorosáig kezeszt állítani — amennyiben egyéb tartozás a fizetést nem terheli és a törlesztőrészlet a jövedelem 33 százalékát nem haladja meg — nem kell. Az ezt meghaladó kölcsönösszeg esetén egy vagy két kezes állítása szükséges.

A kölcsönök felhasználását általában 30 napon belül igazolni kell. A kedvezményes feltételek mellett igénybe vett kölcsönöknél a beszerzéseket általában állami szervtől kell eszközölni, egyéb esetben a felhasználás igazolása magán számlával is történhet, amelynél az eladó és a vevő nevén, személynigazolvány-számán kívül két tanú aláírása is szükséges. (MTI)

(MTI)